

Filippiinit

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. maaliskuuta 2009 Filippiineistä

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon puheenjohtajavaltion 15. syyskuuta 2008 Euroopan unionin puolesta antaman julkilausuman Mindanaon tilanteesta,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen suurlähettiläiden ja Australian lähetystön apulaispäällikön 29. tammikuuta 2009 esittämän vetoomuksen,
 - ottaa huomioon Moron kansallisen vapautusrintaman (MNLF) ja Filippiinien tasavallan hallituksen välillä vuonna 1996 tehdyn rauhansopimuksen täytäntöönpanoa koskevan kolmen osapuolen tarkastelun kolmannen istunnon, joka pidettiin 11.–13. maaliskuuta 2009,
 - ottaa huomioon Filippiinien tasavallan hallituksen ja Filippiinien kansallisen demokraattisen rintaman (NDFP) Haagissa 1. syyskuuta 1992 antaman yhteisen julkilausuman sekä ensimmäisen ja toisen Oslossa annetun yhteisen lausuman 14. helmikuuta ja 3. huhtikuuta 2004,
 - ottaa huomioon komission Filippiinejä koskevan maakohtaisen strategia-asiakirjan vuosiksi 2007–2013, rauhanprosessin tukemista vakautusvälineen avulla koskevan ohjelman sekä EU:n ja Filippiinien välisestä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta käytävät neuvottelut,
 - ottaa huomioon aikaisemmat Filippiineistä antamansa päätöslauselmat, erityisesti 26. huhtikuuta 2007 antamansa päätöslauselman¹, ja vahvistaa tukensa Filippiinien tasavallan hallituksen ja NDFP:n välisille rauhanneuvotteluille, kuten 17. heinäkuuta 1997² ja 14. tammikuuta 1999³ annetuissa päätöslauselmissa todetaan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että monet aseistautuneet ryhmät, erityisesti Moron islamilainen vapautusrintama (MILF), ovat taistelleet armeijan joukkoja vastaan Filippiinien eteläosassa vuodesta 1969 lähtien yhdessä Aasian pisimpään jatkuneista kapinoista,
- B. ottaa huomioon, että Filippiinien tasavallan hallituksen ja Filippiinien kansalliseen demokraattiseen rintamaan (NDFP) kuuluvien kapinallisten välinen konflikti on vaatinut yli 40 000 ihmisen hengen ja satunnainen väkivalta on jatkunut vuonna 2003 tehdystä tulitauosta ja rauhanneuvotteluista huolimatta,

¹ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 788.

² EYVL C 286, 22.9.1997, s. 245.

³ EYVL C 104, 14.4.1999, s. 116.

- C. ottaa huomioon, että hallituksen joukkojen ja MILF:n väliset vihamielisyydet käynnistyivät uudelleen Mindanaossa elokuussa 2008, kun Filippiinien korkein oikeus oli julistanut perustuslain vastaiseksi MILF:n ja Filippiinien tasavallan hallituksen välisen alkuperäisväestölle varatusta alueesta tehdyn yhteisymmärryspöytäkirjan, jolla olisi annettu Bangsamoron kansalle huomattava autonomia,
- D. ottaa huomioon, että uudelleen käynnistyneissä taisteluissa on kuollut yli sata ihmistä ja noin 300 000 on joutunut siirtymään kotiseudultaan ja heistä monet ovat yhä evakointikeskuksissa,
- E. ottaa huomioon, että rauhan edistäjänä toiminut Malesia veti tulitaukotarkkailijansa pois Mindanaosta huhtikuussa 2008, koska rauhanprosessissa ei tapahtunut edistystä, mutta se on halukas harkitsemaan rooliaan uudelleen, jos Filippiinien tasavallan hallitus selvittää neuvottelukantaansa,
- F. ottaa huomioon, että rauhanneuvottelut Filippiinien tasavallan hallituksen ja NDFP:n välillä ovat olleet pysähdyksissä vuodesta 2004 lähtien ja että Norjan hallitus on ponnistellut ankarasti kannustaakseen kumpaakin osapuolta käynnistämään uudelleen muodolliset neuvottelut,
- G. ottaa huomioon, että satoja aktivisteja, ammattiyhdistysliikkeiden vaikuttajia, toimittajia ja uskonnollisia johtajia on surmattu ja kaapattu Filippiineillä vuodesta 2001 lähtien ja että Filippiinien tasavallan hallitus kiistää turvallisuusjoukkojen ja armeijan osuuden näihin poliittisiin surmiin, vaikka päinvastaisesta on runsaasti näyttöä,
- H. ottaa huomioon, että vuonna 2008 oli useita tapauksia, joissa paikalliset tuomioistuimet pitivät aktivistien pidätyksiä ja vangitsemista laittomina ja määräsivät heidät vapauttaviksi mutta myöhemmin samat henkilöt pidätettiin uudelleen ja heitä syytettiin kapinasta tai murhasta,
- I. ottaa huomioon, että Filippiinien oikeuslaitos ei ole riippumaton, koska asianajajia ja tuomareita häiritään ja tapetaan, ja että todistajien heikko asema tekee mahdolltomaksi rikosten tehokkaan tutkinnan ja niihin syyllistyneiden asettamisen syytteeseen,
- J. ottaa huomioon, että useimpien ilman oikeudenkäyntiä suoritettujen teloitusten yhteydessä ei ole käynnistetty muodollista rikostutkintaa ja syylliset jäävät rankaisematta, vaikka hallitus on useasti väittänyt hyväksyneensä toimia teloitusten lopettamiseksi ja niihin syyllistyneiden saattamiseksi oikeuden eteen,
- K. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeusneuvosto tutki huhtikuussa 2008 Filippiinien tilannetta ja korosti, että ilman oikeudenkäyntiä suoritettuihin teloituksiin ja sieppauksiin syyllistyneet jäävät rankaisematta, mutta Filippiinien hallitus hylkäsi suositukset seurantakertomukseksi,
- L. katsoo, että sieppausten ja ilman oikeudenkäyntiä suoritettujen teloitusten lopettamiseksi on tarpeen puuttua Filippiineillä esiintyvän väkivallan taloudellisiin, sosiaalisiin ja kulttuurisiin perussyihin,
- 1. ilmaisee vakavan huolensa satojen tuhansien kotiseudultaan siirtymään joutuneiden henkilöiden tilanteesta Mindanaossa, kehottaa Filippiinien tasavallan hallitusta ja

MILF:ää tekemään kaiken voitavansa luodakseen tilanteen, jossa ihmiset voivat palata koteihinsa, ja kehottaa tehostamaan kansallisia ja kansainvälisiä toimia siirtymään joutuneiden suojelemiseksi ja heidän paluunsa edistämiseksi;

2. usko lujasti, että konflikti voidaan ratkaista vain vuoropuhelun avulla ja että tämän pitkään jatkuneen kapinan ratkaiseminen on ratkaisevan tärkeää Filippiinien kokonaisvaltaisen kehityksen vuoksi;
3. kehottaa Filippiinien tasavallan hallitusta käynnistämään kiireesti uudelleen rauhanneuvottelut MILF:n kanssa ja selventämään yhteisymmärryspöytäkirjan nykyistä ja tulevaa tilannetta edellä mainitun korkeimman oikeuden päätöksen jälkeen; pitää myönteisenä hallituksen ilmoitusta, että se aikoo luopua neuvottelujen aloittamiselle asetetuista ennakkoehdoista;
4. pitää myönteisinä Filippiinien tasavallan hallituksen ja NDFP:n Norjan johdolla Oslossa marraskuussa 2008 käymiä neuvotteluja ja toivoo, että myös tässä tapauksessa muodolliset neuvottelut voidaan käynnistää nopeasti; kehottaa osapuolia noudattamaan kahdenvälisiä sopimuksiaan yhteiseen seurantakomiteaan liittyen, tapaamaan ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen lainsäädännön noudattamista koskevan kattavan sopimuksen (CARHRIHL-sopimus) mukaisesti ja sallimaan ihmisoikeusloukkausten yhteiset tutkimukset;
5. kehottaa neuvostoa ja komissiota tarjoamaan ja helpottamaan tukea ja apua osapuolille CARHRIHL-sopimuksen täytäntöönpanossa erityisesti kehitys-, hätäapu- ja kunnostusohjelmien avulla;
6. kehottaa Eurooppa-neuvostoa ja komissiota tukemaan Filippiinien tasavallan hallitusta sen pyrkimyksissä edistää rauhanneuvotteluja, myös toimimalla pyydettyinä välittäjänä, sekä tukemalla kansainvälistä tarkkailuryhmää, jonka tehtävänä on valvoa armeijan ja MILF:n välistä tulitaukoa;
7. ehdottaa, että kansainvälisen tarkkailuryhmän roolia voisi tehostaa lujittamalla sen tutkintavaltuuksia sekä sopimalla käytännöstä, että sen löydökset julkistetaan;
8. kehottaa Filippiinien tasavallan hallitusta lisäämään kehitysapua Mindanaoon, jotta paikallisen väestön toivottomia elinoloja voidaan parantaa, ja pitää myönteisenä yli 13 miljoonan euron taloudellista elintarvike- ja muuta kuin elintarvikeapua, jota EU on antanut Mindanaoon siitä lähtien, kun taistelut käynnistyivät uudelleen elokuussa 2008;
9. ilmaisee vakavan huolensa sadoista ilman oikeudenkäyntiä suoritetuista poliittisten aktivistien ja toimittajien teloituksista, joita Filippiineillä on tapahtunut viime vuosina, sekä turvallisuusjoukkojen roolista näiden murhien järjestämisessä ja suorittamisessa;
10. kehottaa Filippiinien tasavallan hallitusta tutkimaan ilman oikeudenkäyntiä suoritetut teloitukset ja sieppaukset; kehottaa hallitusta samalla luomaan puolueettoman seurantamekanismin, jonka avulla valvotaan tutkimuksia ja näihin tekoihin syyllistyneiden asettamista syytteeseen;
11. kehottaa Filippiinien tasavallan hallitusta hyväksymään toimia poliittisten ja ihmisoikeusaktivistien, kansalaisyhteiskunnan jäsenten, toimittajien ja

rikosoikeudenkäyntien todistajien järjestelmällisen pelottelun ja häirinnän lopettamiseksi ja varmistamaan aidosti tehokkaan todistajansuojan;

12. toistaa Filippiinien viranomaisille esittämänsä vaatimuksen päästää ihmisoikeuksien suojelua käsittelevät YK:n elimet rajoituksitta maahan; kehottaa viranomaisia myös hyväksymään ja panemaan nopeasti täytäntöön lait, joilla ratifioidut kansainväliset ihmisoikeusvälineet (esimerkiksi kidutuksen ja sieppaukset kieltävät säädökset) saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä;
13. kehottaa neuvostoa ja komissiota varmistamaan, että Filippiinien talouskehitykseen tarkoitettuun EU:n taloudelliseen tukeen liittyy taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen oikeuksien mahdollisten loukkausten valvonta ja että erityistä huomiota kiinnitetään vuoropuhelun kannustamiseen ja yhteiskunnan kaikkien ryhmien osallisuuteen;
14. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Filippiinien tasavallan presidentille ja hallitukselle, MILF:lle, NDFP:lle ja YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle sekä Kaakkois-Aasian maiden liiton jäsenvaltioiden hallituksille.